

קטע.

שבחים גורולים להקרישברונר-היא והירך דוד אמר בדין והוא לאחוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להסביר לו על כל הנגמול שעשה עמו:

א אָהָבְתִּי כַּי־יִשְׁמַע | יְהֹוָה אֲתִ־קֹּלִי תְּחִנּוּנִי: ב כִּי־יְהֹתָה אָזְנוֹ לִי וּבִכְמֵי אָקְרָא: ג אָפְפָנוּ | חֶבְלִי־מִתְּהֻבָּה
וּמִצְרֵי שָׂאוֹל מִצְאָנוּן צָרָה וּגְנוֹן אֲמֵצָא: ד וּבְשֵׁם־יְהֹוָה אָקְרָא אֲנֵה יְהֹוָה מִלְטָה נִפְשֵׁי: ה חָנוֹן יְהֹוָה
וּצְדִיק וּאֱלֹהֵינוּ מְרוּחָם: ו שְׁמִיר פְּתָאִים יְהֹוָה דָלְתֵי וְלִי וְהַשְׁעֵעָן: ז שָׁבוּ נְפָשֵׁי לִמְנוּחָיכִי כַּי־יְהֹוָה גָּמֵל
עַלְיכֶם: ח כִּי חַלְצָת נְפָשֵׁי מְפֹוֹת אַת־עַזְיָן מִזְדְּמָעָה אַת־רְגָלִי מְדָחִי: ט אַתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהֹוָה בְּאֶרְצֹת
הַחַיִם: י אַהֲמָנָתִי כִּי אַדְבָּר אָנֵי עֲנֵתִי מְאָד: יא אָנֵי אָמְרָתִי בְּחַפְויִ בְּלִיהָרָם פּוֹבָה: כ מָה־אָשִׁיב לִיְהֹוָה
כְּלַתְגָּמְולָהִי עַלְיִ: ג כּוֹסִיְשָׁעוֹת אָשָׁא וּבְשֵׁם יְהֹוָה אָקְרָא: ד גָּדוֹר לִיהֹוָה אָשָׁלָם גָּנְדָה־אָא לְכָל־עַמּוֹ:
טו יָקָר בְּעֵינִי יְהֹוָה לְפָנָתָה לְחַסִידָיו: טו אֲנֵה יְהֹוָה כִּי־אָנֵי עֲבָדָךְ אָנֵי עֲבָדָךְ בְּנֵי־אָמָתָךְ פְּתָחָת לְמוֹסְרָה:
ז לְךָ אָזְבָּח בְּכָח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהֹוָה אָקְרָא: ח גָּדוֹר לִיהֹוָה אָשָׁלָם גָּנְדָה־אָא לְכָל־עַמּוֹ: ט בְּחִצְרוֹת אֶ
בֵּית יְהֹוָה בְּתוּכֵיכִי יְרֹשָׁלָם הַלְּלִיָּה:

קוין.

מודור משני פסוקים רמו על מות המשיח וישראל בתפארותם ולבן הלויה כולם כי או כולם יקראו בשם ח' :

א קָלְלוּ אֲתִ־יְהֹוָה כְּלָגִים שְׁבָחוּהוּ כְּלִיהָמִים: בִּי גָּבָר עַלְיִנוּ | חָסְדוֹ וְאַמְתִּיְהֹוָה לְעוֹלָם הַלְּלִיָּה:

ב"ה. נוסח המברך ששלוח כ"ק אדמו"ר שליט"א
לאנג"ש שי' בכל מרחבי תבל
לקראת ר"ה התשמ"ח הבעל

לשנה טוביה דשנת הקהיל תכתבו ותחתמו ושבთא טבא.

/ מנחים שנייאורסאהון /

נקודות משליחות קודש – מזמור קצר מתוכך "תהלות מנוח"
טו – יקר בעיני הווי המותה לחסידיו
היוκר והחביבות של מעלה

א. הפירוש¹ ב"יקר בעיני הווי" המותה לחסידיו הוא שדבר קשה וכבד הוא בעיניו להמית את חסידיו".

כ"ק מו"ח אדמו"ר מפרש²: "יקר בעיני הווי" המותה לחסידיו – דלמעלה הוא יקר וחביב מאוד המיתה והביטול מה שהחסידים עושים בנפש הבהמת, דעתין החסידות הו"ע העבודה לפועל כפי וביטול בהנפש הבהמת, וכما אמר³ מה לי קטלה יכולה מה לי קטלה פלאג, ואיזהו

המשר בעמוד כז

(1) רשי"י, מצו"ד, מצו"צ, וראב"ע כאן.

(2) סה"מ תרפ"ח ע' קא.

(3) ב"ק סה, א.